

Z Velké.

Suš. 175, Bart. II. 47.

Zdlouhavě.

Vím já je-den há-je-ček, vím já je-den há - je - ček,



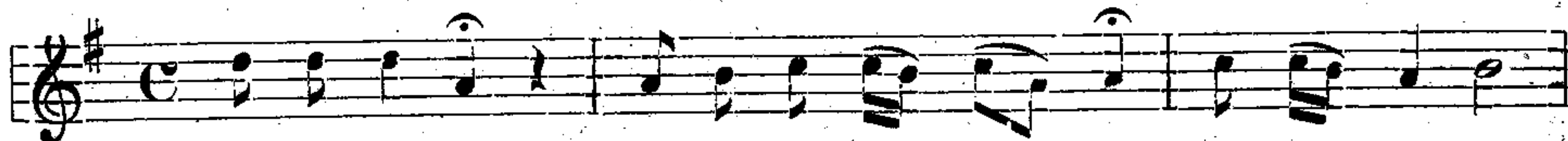
v tom há-je-čku do-me - ček.

[: Vím já jeden háječek, :]
v tom háječku domeček.[: Všeho díla nechaři, :]
sokoła posłúchaři.[: V tom domečku děvečka, :]
chovała sokolička.[: Co, sokołe, co zpíváš, :]
žádného smutku nemáš?[: Sedum let ho chovala, :]
na osmý ho pustila:[: Jaký bych já smutek měl :]
šak ně žádný neumrel.[: Let, sokołe, do pole, :]
nalétaj sa do vůle.[: Umrela ti tvá milá, :]
dvě hodiny s poledňa.[: Letěl sokoł, zaletěl, :]
třikrát Krakov obletěl.[: Dvě hodiny s poledňa, :]
o štyrech pohreb měla.[: Sedel si tam na rýnek, :]
na červený kamýnek.[: Letěl sokoł, zaletěl, :]
až na zámek doletěl.[: A tak si on zazpíval, :]
až sa Krakov rozléhal.[: Trikrát zámek obletěl, :]
nikde dverí nenašel.[: Krakované měščani, :]
hned na rýnek běžali.[: Enom také okénko, :]
co zavołał miľenko!

119. a)

Z Pržna.

Suš. 184. Bart. I. 91, II. 58.



Vy-le-těl pták, vý-šej nad o - bla - ky, a měl pé - ří



na-de vše-cky ptá - ky, na-de všecko stvořé - ní.